

Півник і двоє мишенят

Українська казка

Жили собі двоє мишенят — Крутъ і Верть — і півник Голосисте Горлечко. Мишенята тільки й знають, що співають і танцюють. А півник удосявіта прокинеться, усіх піснею розбудить та й до роботи береться.

Одного дня підмітав півник двір і знайшов на землі пшеничний колосок.

— Круть, Верть,— покликав півник,— а погляньте-но, що я знайшов!

Прибігли мишенята та й кажуть:

— Коли б це його обмолотити...

— А хто молотитиме? — питаеться півник.

— Не я! — відповідає одне мишеня.

— Не я! — говорить інше мишеня.

— Гаразд,— каже півник,— я обмолочу.

І взявся до роботи. А мишенята й далі граються.

Скінчив півник молотити й гукнув:

— Гей, Круть, гей, Верть, погляньте, скільки я зерна намолотив!

Прибігли мишенята й запищали в один голос:

— Тепер потрібно зерно на млин нести, борошна змолоти!

— А хто понесе? — питаеться півник.

— Не я! — гукає Круть.

— Не я! — гукає Верть.

— Гаразд,— сказав півник,— я понесу зерно на млин.

Звалив собі на плечі мішок і пішов. А мишенята тим часом у довгої лози граються. Один через одного весело стрибають.

Повернувся півник із млина, знову кличе мишенят:

— Сюди, Крутъ, сюди, Верть! Я борошно приніс.

От прибігли мишенята, дивляться, не нахваляться:

— Оце півник! Оце молодець! Тепер потрібно тісто замісити та пиріжечків спекти.

— Хто міситиме? — питает півник.

А мишенята знову за своє:

— Не я! — пищить Крутъ.

— Не я! — пищить Верть.

Подумав, подумав півник та й каже:

— Мабуть, мені доведеться.

Замісив він тісто, наносив дрівець
та й розпалив у печі. А коли піч нагрілась,
посадив у неї пиріжки. Мишенята теж часу
не гають: пісень співають, танцюють.

Спеклися пиріжки, повиймав їх півник,
виклав на стіл. А мишенята вже й тут.

— Ох і голодний я! — каже Крутъ.

— Ох як їсти хочеться! — каже Верть.

Та й посідали до столу.

А півник їм каже:

— Страйвайте-но, стривайте! Ви мені
спершу скажіть, хто знайшов колосок.

— Ти знайшов! — закричали мишенята.

— А хто колосок обмолотив? — знову
запитав півник.

